

велла имаше свои-тъ съглѣдатели, и нечаянно прѣзъ една вечеръ ся появи въ Мюнхенъ едно отдѣленіе Испанскы военны копници, полковникъ-тъ на кои-то ся прѣдстави прѣдъ Курфирета, и като бѣше на массаж-тъ явно казваше: «че има едно запечатано царско писмо къмъ Херцогъ-тъ, въ кое-то му прѣдписва да му ся прѣдаде Бренцъ живъ или мъртъвъ.» Една леля на Херцогыниж-тъ отъ Вюртембергъ, която сѣдѣше при массаж-тъ, тайно излѣзе вънъ, написа на Херцогъ Улриха всичко кое-то прѣдстои и проводи го въ сѣщъ-тъ ноцъ чрѣзъ единъ особенъ слуга, кому-то още заповѣда скоро да бърза и на връщаніе-то си да земе другъ единъ пѣтъ. Херцогъ-тъ позыка Бренца тутакси и му заповѣда върхъ всичко кое-то ще му каже да не възражава нищо. Слѣдъ това му прочете писмо-то отъ Мюнхенъ, заповѣда му да ся скрие колко-то може добрѣ, но нищо отъ това да не му ся яви, за да е той въ състояніе съ клѣтвж да увѣри че не знае гдѣ ся намира той.

Бренцъ зе единъ хлѣбъ, излѣзе тихо изъ къщъ-тъ си и отиде въ горниж-тъ стражъ на града. Въ пьрвж-тъ къщъ кож-то намѣри отворенж той влѣзе, и незабѣлѣжителенъ достигнж по сълбж-тъ чакъ до таванъ-тъ гдѣ-то ся скры въ единъ жгълъ подъ покрывъ-тъ. На другый день пристигнж царскый полковникъ въ Штутгардъ, обсади градскы-тъ врата и Херцогскый палатъ и прѣдаде упълномощеніе-то си. Херцогъ-тъ увѣряваше че не знае гдѣ ся намѣрва Бренцъ, и до-